

forestillinger om, at man skal privatisere domstolene eller politiet eller en lang række andre opgaver, som det er helt naturligt at det offentlige tager sig af.

Men når nu hr. Peter Duetofts regering har ladet det undersøge og fået konstateret, at ved at udlicitere – man bevarer stadig væk beslutningskompetencen i det offentlige, men lader private firmaer løse opgaverne – kan vi spare mellem 25 og 35 pct. af driftsudgifterne, hvorfor skal vi da ikke hente de penge? Hvorfor skal vi ikke spare de penge og bruge dem til andre områder eller f.eks. til skattelettelse? Det er så det, vi mener. Men hr. Peter Duetoft kunne så bruge pengene på andre områder, når hr. Peter Duetoft skal indfri de løfter, han har givet i en valgkamp.

Hvorfor ikke udnytte den besparelse, når vi kan få det samme stykke arbejde udført 25-35 pct. billigere? Regeringen har lavet en undersøgelse om det, men den er blevet blokeret i Finansministeriet, så vi aldrig har fået kendskab til den. Vi har kun rygtevis fået at vide, at sådan er det. I andre lande har man tilsvarende erfaringer.

Så vil jeg godt sige til hr. Peter Duetofts bemærkninger om, at Fremskridtspartiet glemmer at fortælle, at når man laver nogle besparelser, er der nogle mennesker, det går ud over. Nej, det glemmer vi ikke at fortælle. Vi stiller op med åben pande og tager slagsmålet lige fra Århus-studenternes Filmklub, som bliver tosset over, at den ikke længere kan få tilskud til at hjemkøbe fransk-polske film, til, at der er nogle mennesker, som vi ikke længere mener skal have i hundredvis af millioner kroner udbetalt i tilskud til deres interesseorganisationer. Vi tager slagsmålene hele vejen rundt og stiller os gerne op og siger det.

Men det tilbud, vi har til befolkningen, er et tilbud om at opnå økonomisk frihed, personlig frihed til selv at træffe sine valg, i stedet for at det er hr. Peter Duetoft, der træffer valgene. Det er det løfte, vi har, det er den guldklump, vi lægger i den ene vægtskål, og som får vægten til at komme i balance, når besparelserne er vægtloddet i den anden vægtskål.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er jo ganske rigtigt, som hr. Kim Behnke sagde, at det er personlig frihed til at træffe et valg, Fremskridtspartiet ønsker. Men også her skal det siges til hr. Peter Duetoft – og jeg tror

faktisk, hr. Peter Duetoft har været så mange år her i Tinget, at han godt ved det – at netop når det drejer sig om de svageste her i samfundet, er Fremskridtspartiet klar til at hjælpe. De, der virkelig har brug for hjælp, skal efter vor opfattelse også have hjælp, og det ved jeg at hr. Peter Duetoft også er klar over.

Så vil jeg godt sige til hr. Peter Duetoft, at der netop er mange områder, hvor CD og Fremskridtspartiet – i hvert fald CD – har udtrykt, at de er enige med hensyn til en privatisering, en vis privatisering, på visse områder. Jeg tænker bl.a. på sundhedsområdet, inden for sygehuse; dér har man ikke stået i vejen for offentligt at erkende, at der var brug for effektiviseringer.

Jeg tænker på, at Centrum-Demokraterne gang på gang har givet udtryk for, om det ikke var en idé at tage sygehusektoren væk fra amterne, så sundhedssektoren kom under ministeriet og dermed også under Folketinget, så vi fik det direkte ansvar. Alt for ofte ser vi, at ministeren og regeringen vasker hænder og siger, at det er amternes ansvar, hvis der er problemer med hensyn til ventelister, som vi desværre har set igennem mange, mange år her i samfundet.

Men vi må også erkende, at Centrum-Demokraterne jo nok så at sige ingen indflydelse har i regeringen, selv om de sidder i regeringen. Der er ikke sket noget på det område. I al den tid Centrum-Demokraterne har været i regering, er der intet sket med hensyn til at trække sundhedssektoren væk fra amterne – jeg vil ikke sige tværtimod, men jeg synes faktisk, det var på høje tid, at CD netop på det område, som de har kæmpet for, burde vise, at de også har indflydelse.

Jeg fornemmer, at stort set sidder Centrum-Demokraterne med et par ministerposter, og dermed er den diskussion ude. Man har ikke reel indflydelse på den politik, der bliver ført.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 17.56.

Mødet genoptaget kl. 19.00.

Forhandlingen genoptoges.